

Crash van de “Boomerang”, een B-24 Liberator

Datum: 19-05-1944
Tijdstip: 14:30 uur
Crash locatie: Een stuk land aan de Selschardijk, tussen Eenigenburg en Tuitjenhorn.
Missie: Bombarderen Braunschweig in Duitsland, waar veel vliegtuigindustrie was.

9 bemanningsleden: Pilot Charles W. Arnett
Co-piloot Lician D. Stewart
Navigator Ernest M. Gavitt
Engineer James N. Easley
Radio Operator Donald C. Pierce
Ball Turret Gunner Arthur D. Oakes
Left Waist Gunner William J. Lindapp
Right Waist Gunner Uriel Robbertson
Tail Gunner Jack R. Burton

De bemanning heeft 3 missies gevlogen. Ze vertrokken bij hun 3^e missie vanaf airfield North Pickenham. De missie (ongeveer 20 vliegtuigen) werd begeleid door een Amerikaans pathfinder gevechtsvliegtuig. Dit begeleidende gevechtsvliegtuig moest terug om te tanken. De reden hiervoor was dat Braunschweig, het doel, nogal ver in Duitsland lag, waardoor de begeleiding met de gevechtsvliegtuigen over de hele lengte van de vlucht naar het doelgebied niet mogelijk was. Ze waren dus zonder vuurverdediging.

Bij deze 3^e missie werden ze aangevallen door 40 Messerschmitts, waarbij 12 B-24's zijn neergeschoten. Er werden 2 motoren geraakt en daardoor werden ze uit de formatie gedwongen. Ze probeerden terug naar Engeland te vliegen. Onderweg hebben ze zoveel mogelijk gewicht uit het vliegtuig gegooid. De bemanning wist wat alles kostte en toen Don Pierce de radio uit het vliegtuig gooide riep hij zeventienhonderd dollar.

Op weg naar het Kanaal hebben ze allemaal hun zwemvesten aangetrokken voor het geval ze in het Kanaal zouden landen. Bij het verlaten van de Nederlandse kust, verloren ze de 3^e motor. Hierdoor kwam het vliegtuig in een spin terecht. Ze deden een 180 graden draai en gingen terug naar de Nederlandse kust. Pilot Arnett gaf de order om zich klaar te maken voor een noodlanding. Ze zagen geen geschikt terrein dat lang genoeg was voor de landing. De grond werd onderbroken door sloten. Arnett heeft toch besloten de noodlanding in te zetten en daarbij is het vliegtuig over een paar sloten heen gegleden. Uiteindelijk belande het vliegtuig in een buiklanding. Het vliegtuig kwam brandend neer, midden tussen Duitse luchtafweertroepen. Sgt. Robbertson kwam hierbij om doordat er een stuk luik op zijn hoofd terecht is gekomen. Dit stuk luik heeft ook Lt Gavitt op zijn hoofd geraakt hij was gewond en bewusteloos.

De bemanning had eerder een noodlanding geoefend hadden waarbij Robbertson tussen de benen van Gavitt moest zitten tijdens een noodlanding. Het geval was bij deze noodlanding dat Gavitt eerst in de cockpit is gaan kijken of hij kon helpen, daarna is hij teruggegaan en zat Robbertson al op de grond. Gavitt is tussen de benen van Robbertsen gaan zitten. Tijdens de noodlanding is een luik losgeraakt dat het hoofd van Robbertson dodelijk heeft geraakt. Hetzelfde luik heeft Gavitt verwond. Hadden de mannen andersom gezeten dan had Gavitt gedood geweest.

Er waren meteen Duitse soldaten ter plaatse en bij de telling van de bemanning kwamen ze erachter dat er 2 bemanningsleden ontbraken. Er mochten 2 bemanningsleden terug naar het wrak om de andere leden te gaan halen en dit kon nog net voordat een van de motoren in brand vloog.

Toen kwamen ze erachter dat Sgt Robbertson was omgekomen en Lt Gavitt bewusteloos was. Hierna zijn de 7 niet gewonden bemanningsleden en de gewonde Lt Gavitt naar de boerderij van de fam. Bleeker gebracht aan de Selschardijk.

Dr. Rein Posthuma (dokter van Warmenhuizen) is daar ook geweest. Hij heeft de gewonde verbonden, maar het lukte hem niet om contact te krijgen met de bemanningsleden. Ze lagen op hun knieën te bidden en vormden een gesloten geheel. Eerst dacht de dokter dat het ontbrekende contact te wijten was aan gebrekkige aardrijkskundige kennis, maar achteraf beschouwd denkt hij dat Major Schausz roet in het eten gooide. Toen de dokter nietsvermoedend het huis binnen kwam, stapte de Ortskommandant direct op hem af en schudde hem de hand als een oude bekende. Van de kant van de dokter ging dat niet van harte, maar op de Amerikanen moet dat weinig vertrouwenwekkend zijn overgekomen. Van invloed was echter ook dat de bemanning na de dramatische ervaringen die dag, als een hechte groep van 8 man, weinig behoefte hadden aan steun van buitenstaanders. Lt Gavitt was ondertussen bijgekomen en is naar een Duits ziekenhuis gebracht.

De officieren werden gescheiden van de andere mannen. Elke groep ging naar een ondervragingscentrum waar de Duitsers probeerden informatie los te krijgen. Na verscheidene dagen ondervraagd te zijn en in isolatie te hebben gezeten, werden Arnett, Stewart en Gavitt per trein met andere officieren die waren neergeschoten, naar een krijgsgevangenkamp gebracht. Ze zagen de andere bemanningsleden niet terug. De leden hebben in diverse krijgsgevangenkampen gezeten in Duitsland en Polen. Na de oorlog hoorden ze dat iedereen het overleefd heeft en naar huis was teruggekeerd. Elke Kerstmis hadden ze nog contact met elkaar.

Het lichaam van de 18-jarige Uriel Robbertson heeft 2 dagen in de modder gelegen voordat hij begraven werd in een niet geschilderde houten kist op het kerkhof in Eenigenburg bij de kerk. Hij is na de oorlog opgegraven en zijn lichaam is begraven in de Ardennen op een Amerikaanse begraafplaats. Daarna heeft zijn familie verzocht hem over te plaatsen naar North Carolina, zijn thuis.

Er zijn foto's gemaakt van de crash door Duitse soldaten. Deze foto's zijn gestolen door het Nederlands verzet van een Duitse soldaat in een lokaal café. De kastelein heeft de Duitser dronken gevoerd, waardoor de camera kon worden gestolen. 50 jaar later zijn de foto's aan de piloot Charles Arnett gegeven.

Charles Arnett heeft op 19-05-1994 een speech gegeven in Tuitjenhorn bij de herdenking van 50 jaar van de crash van de B-24 Liberator. Ook bemanningsleden Ernie Gavitt en Don Pierce waren in 1994 in Tuitjenhorn. Ze zijn toen ook naar het huis van de fam. Bleeker gegaan. De 84-jarige mevrouw Bleeker-Goudsblom wist de gebeurtenissen nog goed te vertellen. Haar dochter fungeerde in voortreffelijk Engels als tolk. Mevrouw Bleeker heeft het erg moeilijk gehad met het feit dat het lichaam van Uriel Robbertson 2 dagen in de modder heeft gelegen. Ze was verbijsterd door het gebrek aan respect voor de dode. Ze heeft aan zijn graf in Eenigenburg gehuild voor zijn moeder.

Het propellerblad van de "Boomerang", waar U nu bij staat, stond lange tijd in de tuin bij het voormalige huis van mevrouw Hof aan het Kalverdijkerlaantje. Mevrouw Hof weet nog hoe het propellerblad bij haar in de tuin is beland. Een van haar broers heeft in de nacht na de crash het propellerblad weggehaald en in een slootje verborgen. Na de oorlog hebben ze het propellerblad in de tuin van het ouderlijk huis van haar man neergezet met de tekst:

“Boomerang, gevallen 19 mei 1944”.